

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér. Előfizetési pénzek és reklamációk BALKÁNYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.</p>	<p>Felölös szerkesztő: Dr. VRATARITS IVÁN. Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.</p>	<p>Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztéségi közlemények e lap szerkesztésébe küldendők. Hirdetési díj: 3 hasábos petitor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér. Nyitlitter peti sora 50 fill.</p>
--	--	--

Drágaság.

Az összes hazai lapok hétről-hétre hosszabb jeremiádként közölnek arról a rohamosan fokozódó drágaságról, amely elemi és ruházati cikkekben beállott, s amely igazán elviselhetlenül teszi a szegényebb néposztály nyomorult helyzetét.

Mindenfelé erről folyik a szó. A drágaság megszüntetése végett egybehívott szaktanácskozmányoknak se szeri, se száma. Némelyik ebben, a másik meg másban véli feltalálhatni azt az egyedül helyes orvosszert, amely az elviselhetlen drágaságot és ennek folyományát, az éhínséget leküzdeni képes lenne. A szomorú ténybe néha mulatságos epizódok is szövődnek. Így Szombathely városa próvátalást rendelt el a hus árnak leszállítása végett, de — horribili dictu — az egész Szombathelyen és környékén nem találtak drága pénzért se vágni való ökröt.

A drágaság mi nálunk is ép oly nagy — sőt mint utóbb rá jövök — talán nagyobb is, mint bárhol az országban. S ami az elviselhetőséget illeti, e tekintetben a mi mostoha, példászerűen szegény vidékünk igazán százalomra méltóbb az ország bármely vidékénél. Mert más vidéket hosszú idő folytában csak egyszer vagy kétszer látogat meg az aszály, vagy más elemi csapás s egy pár év helyre pótolja e veszteséget, a mi szegény vend népünk

pedig folyton úgy él, úgy arat, mintha elemi csapás tette volna tönkre földjeit.

Talán épen e megszokott nyomorúság az oka azon egykedvűségnek, amelyvel a mi vidékünk most, a midőn minden oldalról siránkozás hallatszik, némán enquette nélkül tűri, amit a sors reája mért.

A néma türes volt karakterisztikus vonása a mi mostoha, röghöz kötött szegény vend népünknek. IV. Henrik francia király már egy pár száz év előtt azt hangoztatta, hogy arra törekszük, miszerint minden francia polgár leveses fazekából legalább vasárnaponként tyuk kandikáljon ki; nálunk pedig sok falu van, amelyben egész télen át a kenyéret csak hírből ismerik; répa és krumpli helyettesítvén azt.

Mégis se inségbizottság, se szaktanácskozás, de még csak a minisztereket bocsátó deputáció sincs nálunk, tudva azt sok évek keserű tapasztalásából, hogy rajtunk úgy sem segít senki.

Nem is agítalásból, de inkább csak csendes elmefuttatásból irok én most is a drágaságról, jól tudva előre azt, hogy amit irok, annak foganatja úgy sem lesz.

Egyet azonban előre kell bocsátanom. és ez az, hogy ha nem is terszerűen, de talán csak esetleges véletlenből, de történt már intézkedés e mi vidékünkön olyan, ami a legnagyobb bajban nem megvetendő segítség és ez az, hogy a Muraszombatban székelő három takarékpénztár részint ez év július, részint október elseje óta a kiadott

kölcsönök kamallabát tetemesen, egy egész százalékkal leszállította. Ha elgondoljuk azt, hogy e három pénzintézetben körülbelül három millió kétszáz ezer korona kölcsönt élvez vidékünk, úgy körülbelül 32 ezer koronára tehetjük azt az összeget, amely vidékünk eladósodott népe közt kamat megtakarítás címén megoszlik. Tekintélyes összeg ez és elmondhatjuk, hogy épen a legjobbkor jött. Hála érte azoknak, akik ezt eszközölték.

A mi a további segítséget illeti, én részemről azt leginkább a szegény népek keresetforráshoz juttatásában látom. Munkát kell adnunk a gazdasági napszám megszüntével, munka nélkül élő és kopláló népek.

Itt sokat tehetne az állam, ha a Muraszabályozás menetét, az idej inséges évre való tekintetből, legalább is megkészezzene. A legutóbbi nagy Muraáradás a folyam alsó része mellett lakó községeket iszonyu veszedelembe sodorta; milliói koronányi érték pusztult el. Ha semmi más, már azon vidéknek hasonló áradástól való megmenetése is kívánatossá teszi a Murának minél előbbi szabályozását, amely, ha az eddigi tempóban halad, akkor unokáink unokái sem érzik meg annak befejezését.

Más vidékeken országutakat épített és más közmunkát végeztet az állam, csak-hogy a népet az éhenhalástól óvja, nem volna-e lehetséges a Muramellék szegény szűkölködőire is reáirányítani a kormány

TÁRCA.

Őszi gondolatok.

Hogy ha a tavasz, a nyár az életet hirdetik; úgy az ős bizonyára sokkal meggyőzőbben: a mulandóságot.

Nézünk meg csak, hogy mit művel az az ősz. Ha kimegyünk a fákkal beültetett utakra; a még pár héttel vagy hónappal ezelőtt zöld levelekkel telt ágak úgy pompáztak természetes nagyszerűségükben: mint az élet maga. Aranyan díszes kalász tenger hullámozott az egész határban. A fűr vagy pacsirta kedves dalától volt hangos a lég. A kertek dús növényektől díszlettek, a levegő virággillától volt betelve. Az erdők csendes sűrűjében a kakuk egyhangú szavait. vagy a fülemile éles csattogását és az ökörszín kedves füttyenését legfeljebb egy egy kis mókus, vagy a zerge zöreje tette változtatossá.

Ez volt a nyár. A nap forró sugarai szórták az életet. De im itt az ősz. Eljött, hogy amit elődje a nyár felépitett, ép oly fokozatosan mindent letaroljon s elteperje az életet. Pedig itt van s nincs

hatalom mi őt visszatartaná. — Néha-néha úgy tesz ugyan, mintha ő sem volna olyan kegyetlen, mint amilyennek látszik, mert mintha derűs napjaiban a nyarat jönné hirdetni s annyira betudja magát hizelegni, hogy szinte kellemesebbnek tartjuk őt mint megholdogult testvérét: a nyárt. Ez azonban csak csalás, mert alantomban s az éj leple alatt mégis kimutatja foga fehérét, mert oly csipős , hogy szinte kiállhatatlan s aki csak tud; menekülni igyekszik előle. A fák sárguló s egyenként lehulló levelei szomorúan hirdetik a valót.

Ilyen a természet. Ilyen az élet. A tegnapi és a holnap az a ma. Nincs tavasz, nincs nyár, ősz vagy tél; nincs csak ma van. Mert hisz csak most volt, hogy még ifjú volt az agg s csak most, hogy még élt s már meg is halt . . . Hogyan, hát a természet csak azért van. hogy mindent megemészessen, s minden ami élet elpusztuljon? . . . Nem . . . Nem azért enyész, hogy pusztítson, hanem azért, hogy teremtsen! Mindent megemész, azért, hogy újra és újra teremtsen.

Az ember épen oly kevésbé kivétel, mint a lehulló falevél. Téged is megfúj majd az őszi szél és elhullasz, leessel s ott vagy, ahol a falevél: a földben.

Mikor felnőtél s életnek örülve azt hívd, hogy ez még soká, igen soká fog tartani. Bizva, reménykedve küzdél egy szebb és szebb jövőért, azt hívd, hogy az ígért földjére jutsz még a földön: „csak még ezt, vagy azt érjem el“. Nem okulva száz és száz csalódáson, remélés és mindig csak remélés. Pedig amikor azt hiszed, hogy majd csak most kezdés élni; akkor bizony már csak meghalni készülj, mert az nem vár s jő-jő gyorsan s jajj neked, ha készületlenül talál, mert a halál örök. — Azonban megsem. A halál nem örök. Mert hiszen amint a még tegnapi életud level a fákon élt s a ma elszárgultan, leesett level nem szűnik meg élni, csak lehull a földre, azzal egyesül, hogy ennek több ereje legyen új meg új életet adni; — épen úgy az ember is kidől, porrá lesz, helyét átadja másoknak, míg ez is a földbe száll, hogy új életnek, új erőt adjon.

Az ember csak azért akarjon élni, hogy meghalni tudjon? . . . Igen. Azért él, hogy elmuljon s azért mulik el, hogy ismét éljen s élteszen. — Mert: az élet a mulandóság s a mulandóság az élet! . . . Ezt hirdeti a sárguló s lehulló falevél; ezt a megöszült s a sirba hajló agg ember.

figyelmét annyival is inkább, mert hisz a Mura szabályozása úgy is folyik, csak azt óhajtnék, hogy ne ily csiga módra haladjon tovább.

Ebbeli kérelmüket szívesen támogatná az egész Mura parti érdekelttség le egész Légrádig, tehát úgy számban és befolyásban egyaránt ponderáló oly nagy tömeg, hogy annak teljesítése elől a kormány többé ki nem térhetne.

A másik, ami munkát biztosítana a népek, a vasut kiépítése.

Erről azonban hosszasan majd a jövő számban.

A temető.

Egyik nyári délután a temetőben jártam. Nincs halottam — nem elhunyt szeretteim egyikét kerestem. Valami, szóval ki nem mondható érzés vitt ki, amikor jól esik érezni, megbarátkozni a halál sötét gondolatával. Az ég mélységes ultramarin kékje, a meleg csöndes levegő, a közeli virág illatos mező, mintegy álomba ringat. A hangulat oly megkapó, hogy még a legridegebb szívű embert is poetikussá tesz e csendes birodalomban. Mélységes csend honol itt. A temető fái között néhány madárka keres védelmet a tikkasztó hőség ellen, szárny csapásaikkal alig zavarva a nyugalmas csendet. A gondozott sírokon a forrás folytán lankadt a növényzet, szinte átlátan terül el a hanton. Mintegy fél álomba merül az egész természet, hasonlóan azokhoz, kik örök álmukat aluszák ott alant. Szomorú, de egyben megvigasztaló hely is az örök béke házája. A halál kibékít mindennel. Drága sirmélekek, egyszerű fakeresztek között jártam, némelyiket az idő mostoha keze kidöntölte, kinhadtan, gondozatlanul hevert. Jóformán minden egyes emlék más-más hangulatot ébreszt bennünk, együttesen az elmulás fájó gondolatát.

Meditációkra alkalmas a temető. Az eltávoztak nyughelye az, akikre lett légyen eltávoztások most vagy elmúlt időkben, szívesen, mély érzéssel gondolkul, ha járunk, a poruk felé boruló hantok között, számtalanszor vissza idézzük emlékeket. Gyarlóságunk, emberi mivoltunkból kifolyólag, magunknak és embertársainknak tartozónak véljük, hogy sirjainkat gondozzuk, ápoljuk. A holtak emlékének áldozunk; nagy ünnepeink nekünk a halottak napja. E napon, még a legzárkózottabb, üres lelkű ember is kizarándokol elhunyt hozzátartozói sírjához, ha nem is meggyőződésből, de embertársainak lesújtó bírálatától tartva, rendbe hozza — a talán egész éven át gondozatlan sirt, s meggyújtja az emlékezés szerény mécsesét. Láttuk most a közel estén is mint igyekezett gazdag, szegény tehetségéhez mérten áldozni a szereltest családtag emlékének. De tudjuk, érezzük talán mindnyájan, nem csak e napon, nem kötelelesség szerűen, de szeretetünk gondolni a sírokat mindenkor is, s gondozzuk is. Akárhányan vagyunk, akik nemcsak e napon akarunk s tesszük áldozatot a kegyelet oltárára, hanem igyekszünk szereteink örök alvó helyét az év minden szakában virággal borítani.

Sajnos, ezt ma nem tehetjük. Hiába ültünk virágot, hiába igyekeztünk az örök csend birodalmát virág ligetté alakítani, jóindulatunk, fáradságunk szinte kárba vész.

A forró nyár tönkreteszti munkásságunkat, nem öntözhetjük virágainkat, sokszor

a nagy anyagi áldozattal felállított emlékeinket, durva, porfán kezek szentségtörően letrödelik, sőt még le is döntik, nem is szólván arról, hogy még a kegyelet koszoruit el is lopták. E bajokan segítőnd, — hiszem s tudom is — hogy e város minden lakója velem egyet érez, akit e temetőhöz az emlékeztetnek egy szála fűz is — hogy tennünk kell valamit.

Első sorban egy kut felállításra volna szükséges, hogy a tikkasztó napokon sirjaink virágait megöntözhessük, mert most bizony igen távolról kell öntöző vizért mennünk, — vagy ha a kut felállítás közegészség szempontjából nem volna engedélyezhető, úgy egy 4—5 hektoliteres víztartó is megfelelő a célnak.

Gyakran tapasztaltuk azt is, hogy az elemek kivül, rossz akaratból sokszor cél nélkül megrongálják a sírokat — e bajon úgy vélem segíthetünk, ha a sírásókat, vagy más egyént biznánk meg azzal, hogy a temetőre gondosabban felügyeljen. Az e célra szükséges alapot pedig nézetem szerint igen könnyen megteremthetjük.

Muraszombat minden jóért lelkesülő és nemesen érző közönsége már számtalan esetben megmutatta, hogy ily kérdések elől nem zárkozik el, most pedig annyival is inkább nem fogja tenni, mert hisz érdeke, halottai iránt érzett kegyelele szinte ösztönzi reá.

Nem hiszem, hogy legyen közönségünkben olyan, aki ne áldozna néhány fillért azért, hogy megóva, virággal diszítve ne lássa azok hantjait, akik életükben neki kedvesek voltak, akikre kegyellel gondol ma is.

Muraszombat hölgyei gondolnak erre leginkább, mint hogy gondoltak is lehetövé, tettek annak idején azt, hogy jótékonycélu multság rendezésével és adakozással lehetővé telték, hogy községünk egy grászkoicit szerezhetett be.

—ó.

A szocializmus, jótékonyosság, paraziták.

Ha széttekintünk az emberi társadalom különböző rétegein, vagyon tekintében közöttük óriási különbségeket találunk. Ez ellentétek vegyülete az emberi szenvedélyek tulzásaival forronganak mindenféle a nagy világban. Mint a tűzhányó kráterében izzó lava rémületes dübörgése előre figyelmezteti a környék lakóit az erupcióra: úgy a vagyon állapot különbözőségéből származó szocialis kérdésnek mindinkább nagyobb lángokat lövellő tüze is pusztulással fenyegeti a fennálló rendet és társadalmat. Sok tanult fő fáradozott már azon, hogy eme égető kérdést az emberiségre nézve kielégítően megoldja. A sok badar rendszer közül azonban, melyek a jövő társadalmát boldogítani akaró tudósok agyában megfogamzottak, legerafuzetöbbnek látszik ama tan, amelyet az elfogadlatlan emberi elme és a szenvedélyes gerjedelmektől ment sziv diktált, melyet a társadalom nagy reformátorának lángelméjű apostola így fejez ki: „Jelen időben a ti bövelkedétek az ő fogyatkozásait segítse fel“. Vagyis, hogy a földi javakban bövelkedő gazdag felesleges vagyonát józan erélyvel nélkülözö embertárs nyomorának enyhítésére fordítsa. Ha behatolna e tan a gazdag pénzeszsákok

szívébe és azt a dolgozó szegény iránt tettekben nyilatkozó részvétre gerjesztené, úgy hiszem, a szocialis kérdés is vesztené mérgezett éléből és a nagy hangú, öblös száju vezérek hadsereg nélkül magukra maradvá, más kereset után néznének.

Az emberi társadalom saját szive sugallatát követve, igyekszik is méltányos buzgalommal a vagyon elosztás kiáltó ellentétét elsimítani és a szegény sorsával kibékíteni. Könyörületés jótékony szivek jótékony egyletekbe tömörülve, önkéntes adakozásból begyűlt fillérekkel számos nyomorsajtolta könyűt száritottak fel. A gyármoldákat és a kórházakat tömegesen keresik fel a szegényebb néposztályból. De a segélyre szoruló csekély hányada részesülhet csak a jótékony egyletek áldásaiban, a vagyonalan győgyíthatatlanok csak kis része nyer gondos ápolást reménytelkü állapotában. Miért, miért? . . . Mert a pompa és fényűzés tetelhetlen molochja a mai társadalom emberénél óriási összegeket emésztl fel és a könyörület oltárára csak silány morzsák jutnak. A mai kor divatos hőbortában felnötl ember jobban szeret hivalkodni fényes ruházatával, inyenckedni válogatott lakomákban, mint meghallgatni a nyomor panaszzavát. Pedig milliók vonaglanak emésztl kinban, milliók nyujtják felénk aszott karjaikat esdekelve minden-napi kenyérért, melé takaróért, fedett helyért, hol gondterhes fejüket üditö álomra hajthatnák. És mi legtlöbbször tetelhetlenül állunk a nyomor veszkiallásaival szemben. Rendelkezésre álló forrásaink elapadtak, a segélyre szoruló helyei be vannak töltve. De kikkel, valódi szegényekkel? . . . A legtlöb jótékonyági egylet vezetösege ép itt szokta elhibázni a helyes utat, midön különböző érzelmi és személyi motívumokból a kevésbbé szükölködö egyén javára billentik a jótékonyág mérlegét, vagy pedig felesleges dolgokat tartják, hogy a folyamodó állapotáról és vagyon körülményeiről maguknak liszta képet szerezzenek. Pedig az adomány odai/elésénél, ha a jótékonyágot helyesen akarjuk gyakorolni, még azt is meg kellene fontolni, hogy a segélyezettnek minö alakban adják az adományt. Botor dolog volna éhezönek ruhát, iszákosnak bort, pálinkát osztani. Pedig a könyörület garasai hányszor mennek ily nemtelen, bünlös célra! Allapítsuk meg tehát először a baj forrását, a betegség diagnózisát és akkor a gyógyszernek önként kínálkozás.

(Folyt. köv.)

HIREK.

— Szegény gyermekek felruházása. Nemes céljához méltón, csendben, szerényen folyt le egy szép ünneplő esemény az állami óvodában. Mint emlékeztünk, Pünkösdi ünnepen színelőadást rendeztek, melynek jövedelméből most szegény sorsu iskolás gyermekeket láttak el jó meleg tölri ruhával. Ragyogó boldog arcalet mentek meg a gyermekek és meghatva köszöntek meg az ajándékokat a nemes szívu adakozóknak, a kiknek élén Takátsné Kammermayer Irma kitünö övönöng buzógkodott, Schönvisnerné Felhő Ilona, Nagy Ida és Schnell Jánosné urnikkel fáradságot nem kimélve, mindent elkövettek, hogy a kicsinyeknek örömet szerezzenek. Így övek az érdem, hogy a jobb módúak e multság révén a szegény iskolás gyermekekkel jótékonyágot gyakorollhatak. Téli ruhákat a következökt kaptak: Viktor István, Zach Antal, Lacsen Ferenc, Csrnkó Viktor, Czvetko Ignác, Siplics István, Meriss Pál, Veskovics Károly, Idics Péter, Dervarics Antal, Menezigár István, Pápics Károly, Pétek Kálmán,

Villamos zseblámpa.

Megbízható, szolid gyártmány. Az újnak egy nyomása folytán csodálatos fényes világosság sugárzik. Teljesen veszélytelen, kényelmesen a zseben hordható. Bateria kicserélhető

Ára teljesen felszerelve **3 korona**, pótbateria **1 korona**.

Kapható, esetleg szétküldi utánvétellel:

Balkányi Ernő, könyv- és papirkereskedő és könyvnyomdatulajdonos
Alsólendva és Muraszombat.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe és pártfogásába ajánlja az alább felsoroltakat

BALKÁNYI ERNŐ,
könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és papirkereskedő tulajdonos
Muraszombat és Alsólendva.

Könyvnyomda,

mely elvállal minden a könyvnyomdászathoz tartozó munkákat: Hírlapokat, havi folyóiratokat, röpiratokat. — Szolgabiroisági, körjegyzői, községi, körorvosi, halottkémi, utbiztosi nyomtatványokat. Mindenféle táblázatos munkákat: bankok, ügyvédi irodák, kereskedők részére. Továbbá: eljegyzési és esketési kártyákat, meghívókat, táncrendet, névjegyeket, gyászlapokat, stb. a legmodernebb kiállításban és a legutánjósabb áron.

Könyvkötészet

készít és elvállal minden e szakmába vágó dolgokat a legegyszerűbb kötéstől kezdve a legdíszesebb kivitelig: ima- és emlékkönyveket, hivatalos kiadványokat, havi és heti füzeteket, regényeket, mindenféle táblákat szalag vagy kapocs átkötéssel, stb. a legutánjósabb áron.

Könyv- és papirkereskedés

az igényeknek teljesen megfelelő berendezéssel: üzleti- és zsebkönyvek, levélpapír dobozban a legfinomabb minőség és legteljesebb alakban, minden alaku boríték 100 drb 60 fillértől kezdve, írónok, tollak, törölő gummik, rajzeszközök, tintatartók, stb. mindenféle előállításban és áron, a legfinomabb irodai, vörös, violaszin, másoló és aranyozó tinta kis és nagy üvegekben, selyem-, szekrény-, torta-, másoló- és itatóspapír, rajzpapírok, rajztömbök, megtekintésre is érdemes képeslevelezőlapok stb. — Imakönyvek magyar és vend szöveggel román, kath., ev. ref., ág. ev. és izraelita vallásuk részére a legegyszerűbb kötéstől a legdíszesebb kivitelig. Iskola- és ifjúsági könyvek, regények, vécé- és daloskönyvek, felköszöntők stb.

Raktáron kaphatók: ügyvédi, községi, köz- és körjegyzői, halottkémi, állatorvosi és stb. nyomtatványok.

Schicht-szappan

„szarvas“

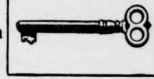
vagy

„kulcs“

Jegygyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkotórésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!

Kiváló szerencse Török-nél Felülmulhatlanul

kedvez főrudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 17 millió korona nyeresémény-nél többet fizettünk nagyrabecsült vevőinknek, köztük a legnagyobb nyereseményeket.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legszeletyűsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmozott 15. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeresemény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben 1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom **600.000**, 1 nyeresemény **400.000**, 1 à **200.000**, 2 à **100.000**, 1 à **90.000**, 2 à **80.000**, 1 à **70.000**, 2 à **60.000**, 1 à **50.000**, 1 à **40.000**, 5 à **30.000**, 3 à **25.000**, 8 à **20.000**, 8 à **15.000**, 36 à **10.000** korona és még sok egyéb; összesen **55.000**, nyeresemény és jutalom **14.459.000** korona összegben.

1. osztály sorsjegyek tervszerű árai:

$\frac{1}{8}$ eredeti sorsjegy frt —.75 vagyis 1.50 kor., $\frac{1}{4}$ eredeti sorsjegy frt 1.50 vagyis 3.— kor.

$\frac{1}{2}$ " " " 3.— " 6.— " $\frac{1}{1}$ " " " 6.— " 12.— "

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyre kérünk

folyó évi november hó 13-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TSA

BANKHÁZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főárudánk osztálysorsjáték üzletei:

Központ: Teréz-kört 46/a. I. fiók: Váci-kört 4/a. II. fiók: Múzeum-kört II/a. III. fiók Erzsébet-kört 54/a.

Rendelőlevél levágandó. TÖRÖK A. és Tarsa bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervzettel együtt küldeni.

Az összegetkorona összegben (utánvételezni kérem)
(postautalvánnyal küldöm) A nem tetsző törlendő.
(mellékelem bankjegyekben (hélyegekekben).)

Pontos cím: